

skarpeste og varmeste Ord hudflettede Pryglestraffen, hvad de sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, der staar op her og skælder de Folk, som ud fra deres Overbevisning have bekæmpet Pryglestraffen . . . .

Formanden: Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds ikke har skældt ud.

Sabroe: Det ærede Medlem har i meget skarpe Ord bebrejdet os, at vi have modarbejdet og agiteret imod Prygleparagraffen. Hans Ord vare i hvert Fald saa skarpe, at der ikke kan efterlades nogen Tvivl om, at mellem dem i denne Sal, der have stemt for Frygl, var det de Udtalelser, der i Dag vandt den stærkeste Tilslutning. Det er en mærkelig Maade for en Mand, der hidtil er optraadt mod Pryglestraffen, at optræde paa, for at gøre sig gode Venner med dem, som hidtil vare hans Modstandere paa dette Omraade.

P. Bjerre: Naar et Lovforslag som dette, hvori der findes Forslag om Indførelse af Legemsstraf for voksne Personer, nu kan ventes vedtaget her ved 3die Behandling, er det ikke paa Grund af, at der virkelig er nogen Flertalsstemning her i Folketinget for det, men Grunden er en anden. Grunden er den, at man har søgt at faa det slaaet fast, at vi vinde andre Fordele derved. Vi ere her blevne førte paa en saadan Maade, at vi skulle købe Fremskridt ved Tilbageskridt, ved derfor at give Ting, hvis Principper ere daarlige, og hvis Principper de, som her stemme derfor, ere Modstandere af.

Jeg har lært en anden Lære. Jeg lærte den af afdøde Berg. Han lærte mig at sige: Vi skulle lægge Ansvaret der, hvor Ansvaret er. Og er der Ting, vi ønske, skulle vi lade dem gaa Instanserne igennem fra Folketing og Landsting og Minister ud til Folket, saaledes at Vælgerne kunne se, hvor Ansvaret ligger. Og saaledes skulde vi have baaret os ad her. De Ting, vi ønske i Retning af at hæve den kriminelle Lavalder og de andre Ting, som kunne være gode, skulde have været stillede op klart og rent; lad os saa se, om ikke Landstinget og Ministeren vilde være gaaede med. Det er den Vej, vi skylde vore Vælgere at gaa i et konstitutionelt Land. Hvorledes skal Vælgerne kunne dømme og skønne over, hvilket

Parti og hvilke Mænd de skulle støtte, naar de ikke faa at vide, hvem det er, der hindrer det gode Fremskridt? Vare vi komne frem med et Forslag om at hæve den kriminelle Lavalder og om betingede Straffedomme, og man havde set Landstinget sætte sig imod det, ja, saa havde der været Grund til at rejse en Stemning ude i Landet paa det, og saa kunde der have været Tale om at skride til en Landstingsopløsning eller andre Ting, der har været tænkt paa overfor Landstinget. En saadan Politikk havde Vælgerne forstaaet.

Men nu komme vi og sige paa Forhaand, at det kan ikke naas, og saa skyde vi en Uldsæk ind for at dække Landstingets Ryg, og denne Uldsæk skyldes særlig det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Han siger, vi kunne ikke tvinge Landstinget, vi kunne ikke faa det gennemført, og derfor kunne vi ingen Vegne komme. Det, jeg vil hævde, er, at i en konstitutionel, parlamentarisk Politik maa vi slaa fast, hvor Ansvaret ligger, og Ansvaret ligger ikke her i Folketinget. Det er ikke her, at de betingede Straffedomme og de andre humane Ting ikke kunne gaa igennem, og jeg tror ogsaa at turde paa-staa, at hvis vi her havde forandret Lovforslaget og sendt det op til Landstinget uden Pryglene, men med de andre gode Ting, saa var det blevet vedtaget. Men det har man ikke prøvet paa, det er derfor, jeg klager over denne Fremgangsmaade, for jeg tror ikke, at der er nogen offentlig Stemning her i Landet for at gennemføre Prygl.

Jeg hørte nu nylig det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) sige, at han var ved at tro, at det generer ikke Danmark. Men jeg slutter mig i dette Stykke aldeles til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Det er noget af en Vanære for Danmark at gennemføre en saadan Lov, og naar vi dog ellers haabe at kunne arbejde sammen med Sverige og Norge paa Lovgivningsomraadet, gad jeg nok vide, om man i Sverige og Norge tænker paa at indføre noget saadant. Det var rart, om de skandinaviske Lande kunde følges ad. Jeg ved, at man i ledende Rigsdagskredse i Sverige og Norge ser med Sorg paa, at vi gaa ad denne Vej.

Naar Forholdet altsaa er det, at vi kunde have faaet de andre Ting i Loven uden at gaa til Bestemmelsen om Indførelsen af Legemsstraf for voksne Menne-sker, saa faa de, som stemme for Legemsstraf, bære Ansvaret. Jeg vil ikke være